

ת"פ 62215/12/13 - מדינת ישראל נגד וויסאם גולאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62215-12-13 מדינת ישראל נ' גולאני(עציר)

בפני בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

וויסאם גולאני (עציר) ע"י עו"ד נאא'ל
זחאלקה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק. על פי עובדות כתב האשום, ביום 25.12.13 החזיק הנאשם בביתו כלי נשק מאולתר, דמוי תת מקלע עוזי, שתי מחסניות, כוונת טלסקופית, חגורת נשיאה ואביזרים נוספים. כמו כן החזיק גם כדור אחד בקוטר 0.5 אינץ'.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה התייחס בדבריו לחומרתה של עבירת החזקת הנשק ופוטנציאל הנזק הטמון בה, אם הנשק יגיע לידיים עברייניות. כן שם דגש על עברו הפלילי של הנאשם ועל העובדה שמאסר מותנה לא הרתיעו מלבצע העבירה. לאור זאת ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר הנמצא ברף הגבוה של המתחם ולהפעיל מאסר מותנה שלחובתו.

ב"כ הנאשם התייחס בדבריו לכך שמדובר בנשק מאולתר ולא נשק תקני. כמו כן שם דגש על הודאתו של הנאשם, אשר מלמדת על קבלת אחריות וחרטה והביאה לחסכון בזמן שיפוטי. במסגרת טעונו הגיש פסיקה רבה, בה הוטלו עונשים קלים מאשר התבקש על ידי המאשימה.

מתחם העונש ההולם

הנאשם החזיק בביתו נשק מאולתר, דמוי תת מקלע, וכן תחמושת, כוונת ואביזרים נוספים. נשק מטרתו אחת היא - לפגוע באחרים. במיוחד דברים אמורים כאשר מדובר בנשק אשר הותקנה עליו כוונת, אשר יש בה להגביר את דיוקו והפוטנציאל הקטלני שבשימוש בו, וכאשר הנשק מוחזק יחד עם תחמושת. מכאן עולה, כי יש בעבירה כדי להקים סכנה ממשית ומוחשית לפגיעה בערכים המוגנים החשובים מכל, קדושת החיים ושלמות הגוף.

גם אם לנאשם עצמו לא היתה כונה קונקרטיית לעשות שימוש בנשק, הרי שאין בידו לשלוט בשימוש אשר יכולים אחרים לעשות בו.

נתונים מחמירים נוספים הם העובדה שמדובר בנשק מאולתר, אשר ברור כי לא הגיע לידי של הנאשם בדרך כשרה.

פסיקה עקבית קובעת, כי "עבירה של החזקת נשק בפרט, מקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עבריינית, ולפיכך מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופתה מסוימת" (ע"פ 5604/11, נאסר נ' מדינת ישראל).

וראה גם ע"פ 1323/13 - רך חסן ואח' נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

ואולם עדיין לא מצאתי הצדקה להתערב במתחם שנקבע, זאת בהתחשב במגמה המתחייבת של החמרה בענישה בעבירות נשק, המיושמת בפסיקה בשנים האחרונות (ראו, למשל: ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל(4.12.11); ע"פ 4450/11 עספור נ' מדינת ישראל (8.2.12)), מגמה הזוכה לתמיכת המלאה. נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה.

לאור כל אלה ובשים לב לנסיבות המקרה כפי שתוארו למעלה, מתחם העונש ההולם את העבירה הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שמונה חודשים לשנתיים וחצי.

נתתי דעתי לפסיקה אותה הציג ב"כ הנאשם, אשר כללה פסקי דין בהם נגזרו עונשים מקלים יותר מאשר הרף התחתון של מתחם העונש אותו קבעתי. נפסק, בהקשר זה, בע"פ 1323/13 הנ"ל, כי:

עוד אבקש לחדד בהקשר זה, כי אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג. היעדר החפיפה בין השניים עולה במפורש גם מדברי ההסבר להצעת החוק, שהפכה לימים לתיקון 113: "ככל שהמדיניות הנהוגת משקפת את עיקרון ההלימות היא מהווה אינדיקציה לקביעת העונש ההולם ואילו כאשר יש פער בינה לבין המדיניות הראויה, תועדף המדיניות הראויה"

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1990. לחובתו שתי הרשעות קודמות:

בשנת 2011 נדון לשנה וחצי מאסר בפועל בגין עבירה של עסקה בנשק, וכן לחצי שנה מאסר על תנאי.

כמו כן, בשנת 2011 נדון לחודש מאסר בשל עבירת תקיפה.

עמוד 2

לזכות הנאשם זקפתי גילו הצעיר והעובדה שהודה במיוחס לו ללא שמיעת הוכחות.

לחובתו זקפתי הרשעתו הקודמת בעבירה דומה והעובדה כי מאסר משמעותי ומאסר מותנה שהושתו עליו לא היה בו כדי להרתיעו. לא מיותר לציין, כי הרשעתו הקודמת של הנאשם היתה בשל מכירת אקדח ושני רובים מאולתרים לסוכן משטרתי סמוי והנאשם הורשע אז במסגרת הסדר טעון אשר נומק, בין היתר, בקושי ראייתי שעמד בפני המאשימה. כשלו החרתעה במקרה הקודם מחייב החמרה מסוימת עם הנאשם.

חרף כל אלה לא ראיתי למצות עם הנאשם את הדין, אלא לגזור עליו עונש הנמצא בצדו הנמוך יחסית של מתחם העונש ולהפעיל המאסר המותנה שלחובתו, חציו במצטבר וחצי בחופף.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. שנה מאסר בפועל.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 26299-08-10 ביום 1.2.2011. מתוך עונש זה שלושה חודשים יצטברו לעונש המאסר שגזרתי בסעיף א' כך שסך הכל ירצה הנאשם חמשה עשרה חודשי מאסר בפועל, שמנינים מיום מעצרו 25.12.13.
- ג. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה הקשורה בנשק, תחמושת או אבזר נשק, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אייר תשע"ד, 19 מאי 2014, במעמד הצדדים.